Cengiz Han'ın Hazinesi

(A. İ. KOZANOĞLU'NUN ROMANI)

ÇOCUK HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

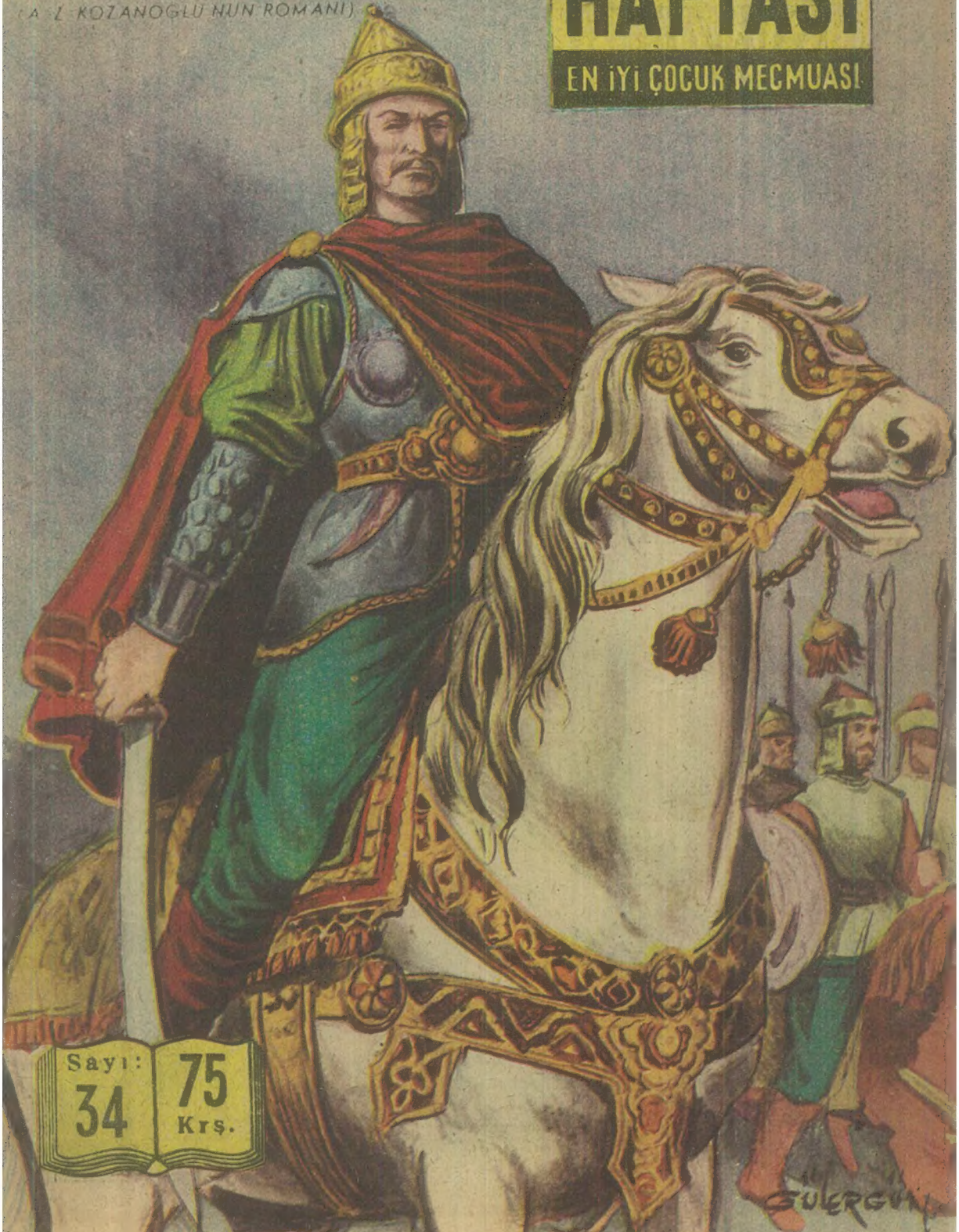

Sayı: 34
75 Krş.

NASREDDİN HOCANIN TORUNU HIZIR DENİZALTI ÜLKESİNDE

Yazan: H.F. VEREL Çizen: YILMAZ KARACA

4 Kardeşin Hikâyesi

★ YAZAN: K. TUĞCU ★

SAAT kaç abla?

— Duymadın mı? Demin onbiri vurmuştu. Karnın geçti mi senin?

— Ağrımıyor artık. Ama şey... mutfağın penceresini kapattılar mı giderken?

— Ne olacak? Elbette kapattılar. Ne korkak şeysin.

— Ama Güzin neler anlattı demin...

Abla kaşlarını çattı. Ayak ayak üstüne atmış, kendisine büyük bir adam süsü vermişti Çıplak ayaklarındaki terliklerden birini şıp-şıp oynatarak dudağını büktü:

— Onlar hepsi yalan. Masal!

— Ama gazeteler de yazdı. Çocukların annesi evde yokmuş. Babaları da kaptanmış. Onbeş günde, ayda bir gelir, bir iki gece kalırmış. O gece hırsız girmiş. Odanın kapısını açmış. Bakmış ki, iki küçük çocuktan başka kimse yok. Hemen odaya girmiş. Elinde de kocaman bir bıçak varmış.

Nesrin seslendi:

— Sus bakalım, bak kardeşin korkuyor. Gözleri kapıda. Bir tıkırdı olsa, hırsız geldi zannedecek.

Güzin ağzını çarpıtarak elinde bıçak varmış gibi yaparak, bir omuzu aşağıda, bir omuzu yukarıda, hırsız taklidi yapıyordu: «Annenizin elmasları nerede, çabuk söyleyin. Şimdi sizi kıtır kıtır keserim.»

Güzin'in kalınlaştırdığı sesi ötekileri sahiden sarartmıştı. Abla yine kaşlarını çattı:

— Güzin diyorum sana Yanına gelirsem görürsün.

Oğlan, gözlerini testekerlek açarak kapıya bakan küçüğün yanına gitti:

— Ne korkuyorsun kız! diye bağırdı. Hele hırsız gelsin, ben ona gösteririm. Hem gelemez ki... Alt katın pencerelerinde demir parmaklık var. Hani hep beraber sinemaya gidip te anahtarı içeride unuttuğumuz geceyi düşünsene. Bütün komşular ayaklandı. Bir türlü eve giremedik dl geceyarısı çilingir aradık

Nesrin, büyük ablaya:

— Sahi, dedi. Kapının kilidini kırdılar da öyle girdik.

Küçük inadetti:

— Ama hırsızın maymuncuğu varmış. Maymuncuk her kilidi açarmış.

— Açarsa açsın. İşte telefon şurada. Hemen numarayı çeviririm. «Alo, neresi? Polis komiserliği mi? Efendim burası Sedat Beyin köşkü. Annemizle babamız dişçiyi gittiler. Eve hırsız girdi. Lûtfen çabuk gelin!» Ben telefonu kapatmadan bir de bakarsın sokağın başında jip duruveriyor. Haydi polisler. Tut, yakala, şuradan kaçıyor, işte burada...

Dört çocuk sustu. Bir zaman dışarısını dinlediler. Nesrin:

— Uykunuz gelmedi mi daha? diye sordu

Güzin içini çekti:

— Ben daha yatmam, bekliyeceğim. Insan yatınca daha çok korkuyor. Ses kesiliyor. Hep fena şeyler geliyor gözlerimin önüne Ama ne de tuhaf değil mi abla? Annemin dişi hep perşembe geceleri tutuyor. Tâ Taksim'e kadar dişçinin evine gidiyorlar. Dokuzdan onikiye kadar.

Nesrin kaşlarını çattı:

— Ne yapsın, ağrıyor işte.

— İnci gibi dişler. Pırıl pırıl...

Oğlan bir gözünü kırparak:

— Perşembe geceleri annemin dişi tutmazsa babamın kum sancısı titar. Tıraş olur, annem de merak ettiği için onu yalnız bırakmaz. Doktorun evine giderler, dedi.

.....

Saat yarımda alt katta pıtırdılar belirdi. Merdivenlerden yavaş yavaş çıkıyorlardı. Dört kardeş kapıya koştular. Anne mendilini ağzına kapatarak yalancıktan inliyordu:

— Daha yatmadınız mı çocuklar?

Kendisini yorgun argın divanın üzerine attı Nesrin:

— Allah aşkına anne, dedi. Haftaya perşembe akşamı senin dişin veya babamın böbrek sancısı tutarsa, Güzin'i de beraber götürün. Hep korkulu şeyler anlatıyor, hepsinin uykusu kaçıyor.

Oğlan haykırdı:

— Nasıl olsa uykumuz kaçtı anne, dedi Sen şimdi dişçiye, doktora boş ver de, şu filmi anlat bize...

— Hırsızın maymuncuğu varmış. Maymuncuk her kilidi açarmış...

CENGİZ HAN'IN HAZİNESİ

YAZAN: APTULLAH ZİYA KOZANOĞLU

— 14 —

Kaan kızdı:

— Pis ellerini kolumdan çek. Bir dileğim yok amma, kafam kızarsa seni tepelemek isteyeceğim.

Birden bu yabancı sesli ve kılıklı delikanlının yanına üç er daha geldi:

— Kolunu çek! diye Kaan'a buyruk verdiler.

Kaan kolunu çekmesi ile birlikte topukları üzerinde döndü ve dirseğini yabancı delikanlının çenesine yapıştırdı. Sırtüstü yere yuvarlandığını görünce diğer üçünün karınlarına doğru bir koç gibi başı ilerde saldırdı.

Geç kalmıştı. Birbirine bağlı iki ağacın dibinden, garip bir çuval uçtu, içi kum mu dolu idi, çakıl mı neydi? Bu ağır çuval Kaan'ın başına iniverdi.

Başpehlivanlar deviren, deli oğlanın gözlerinde kıvılcımlar çaktı, kulaklarında ziller çalmağa başladı. Olduğu yere kökü kesilmiş meşe ağacı gibi yıkıldı, kaldı.

HAZRETİ İSA'NIN KIZI

Kendisine geldiği zaman, başı hâlâ zonkluyordu. Gözlerini açtı, başucunda uzun kara sakalı göbeğine değen bir papaz duruyor, kendisine gülerek bakıyordu.

— Neredeyim? diye sordu

— Hazreti İsa'nın evindesiniz?

— Sen kimsin?

— Onun miskin bir kulu.

— Kız nerede? Güllü kız?

— Gittiler!

Hemen ayağa kalktı. Sendeliye sendeliye kapının önüne gitti. Papas da arkasından geliyordu

Kapının önünde Çakır'la karşılaştı.

Sanki bütün bu işlere Çakır yolaçmış gibi:

— Nerede idin? diye gürledi.

— Birşey mi arıyordunuz?

— Senin tilki yüzünü görmek istemiyorum. Ya söz verdiğin atı getir, ya kuyruğunu topla git! Defol!

— At geldi! Buyrun!

Çakır'ın hiç kızmadan, soğukkanlılığını kaybetmeden konuşması Kaan'ı biraz yatıştırdı. Yolda yürümeye başladılar.

Burada Gobi çölünün kuzeyine rastlıyan Uruncu kasabasını anlatarak okuyucularımızın canını sıkmaktan korkuyoruz.

Yalnız şu kadar söyleyebilirim ki, o zamanlar gün batısında henüz köy ve birbirine yakın evlerin toplandığı bir kasaba düşüncesi bile yok iken Türkistan'da en kötü kasabada bile bir çarşı, çadırlardan kurulu mahalleler, kerpiçten, bazen de tuğladan yapılmış evler, camiler, kiliseler ve içinde puta tapılan mabetler, çamurlu da olsa bir yere giden caddeler vardı.

Hava soğuduğundan, çamurlar donmuş, caddeler, çakıl çakıl sertleşmişti.

Kaan, Çakır'ın soğukkanlı halini görünce güldü:

— Kız beni ekti.

— Kızlar hep böyle olur. Senin gibi kafasında büyük uğraş dâvaları olanlar kadınlardan kaçmalıdırlar.

— Kaçmazlarsa ne olur?

Gobi Çölüne doğru yol aldı...

— At uşağı olurlar.

— Senin gibi mi?

— Evet! Daha bir başkası var. O da bir çift kadın gözü uğruna, savaşı, uğraşı ve arkadaşlarını kaybetti. Bir serseri oldu kaldı.

— Şimdi benim de bir at uşağı veya bir serseri kabadayı olacağımdan korkuyorsun?

— Evet!

— Böyle kadın uğrunda serseri olan iki kişi tanıdığını söylemiştin. Biri sen olduğuna göre, ikincisi kim? Bir başbuğ mu?

— Daha büyük!

— Bir Hakan?

— Olabilirdi!

— Serseri oldu... Ben artık bu adamı çok iyi tanıyorum Çakır!

— Hangi adamı?

— Ben, Pars Parçalayan Celme'yi yenen, Tokta Bey'i korkutan, Cengiz Hana kafa tutan alp kişiyi çok iyi tanıyorum.

Çakır, birşeyler söylemek istedi, sonra yutkundu, eli ile ilerdeki avluyu gösterdi.

— Tay orada. Bineceğin tay!

— Bana baksana sen! dedi. Başbuğ kılıklı at uşağı! Sen beni enayi mi sanıyorsun? Ben de dolma yutacak göz var mı?

— Ne var ki?

— Ne olacak ki, sen benim babamı biliyor ve sen de ondan herkes gibi korkuyorsun. Sen bana gelmedin, seni gönderdiler.

— Hayır. Öz kendi dileğim ile geldim Yanında olduğumu kimse bilmez.

Kaan, Çakır'a baktı. Yalan söylemediği belli idi.

— Babamın yanında çalıştın, dedi Onun için bana yardım etmek istiyorsun!

— Evet!

— Babam niye beni bıraktı?

— Bırakmadı, çaldılar.

— Kim çaldı. Adını ver bu namussuzun, karnını deşeyim! Kim çaldı?

— Çalındığı günü bilmiyordum. Ve eğer sen o çocuk isen...

— Hangi çocuk?

— Kaan adlı çocuk...

— Demek benim asıl adım...

Çakır kekeledi:

— Evet, fakat sizdeki her işaret Kaan'a benziyor. Amma sizi yakından tanıyıp, iyice inanmadan babanızın adını söyleyemem.

— Babam gibi cesur değil miyim?

— Cesursun!

— Kuvvetli?

— Evet!

— Nerem benzemiyor?

— Baban çok temiz yürekli idi Bir şeytandan çok bir yalvaça benzerdi.

— Benim seytana benzer yerlerim mi var?

— Daha birşey söylenemez, gençsin ve başkalarının elinde büyüdün... Hem...

— Hem ne oluyor?

— Ananın babasına da benzeyebilirsin. Erkek oğlak hem babadan, hem anadan renk alır.

— Anamın babası çok mu kötü idi?

— Bilinmez... Yüzbinlerce insana boyun eğdiren bir kuvvette!

— Nerem dedeme benziyor!

— Gözlerin... Herkeste, herşeyle alay eden, çevresindeki her insanı küçük gören mağrur gözlerin.

— Adımı söyledin. Soyadımı da söyle!

— Daha tam inanmış değilim. Çöle giriyoruz. Seni benim elimden çaldılar. Senin kaybolmana ben sebep oldum. Seni ben babana götüreceğim Fakat bu çöl yolundan nasılsa dönemiyeceğimize göre, bırak soy adını, babana bile boyun eğmeden kendin kazanmı ol. Şimdi tayın yanına gidiyoruz.

— Niçin bu taya bukadar önem veriyorsun?

— Bu tay babanın atı Payaza'nın yavrusudur.

(Devamı gelecek sayıda)

FAKİR İLE ZENGİN

KISA MANZUM HİKÂYE :

Çok zengin bir adama
Fakirin biri yaklaşmış,
Demiş ki: "Senin paran
Artık kasadan taşmış!..."
"Ben fakir bir adamım,
Haydi doğruluk göster:
Bunda benim payım var,
Yarısını bana ver!..."
Sesini çıkarmamış
Bu söze zengin adam.
On para verip demiş:
"Senin payın budur, tam."
Fakir demiş: "İsterim
Paranın sarısını.
Bana sen vermelisin
Varının yarısını!"
Bu sözleri duyunca
Akıllı zengin gülmüş,
Sonra dudaklarından
Şu cümleler dökülmüş:
"Sen hele bir hesap et,
Bu dünyada nekadar,
Senin gibi parasız
Milyonlarca fakir var.
Paramı dağıtırsam
Bu yoksullara eğer,
İşte senin payına
Ancak on para düşer!"

Oğuz ÖZDEŞ

ÖĞRETMENİNİZ DİYOR Kİ

Çocuk HAFTASI *Yıllığı*

YAZAN: SADIK ÖVET

EVGİLİ çocuklar,

Çocuk Haftası mecmuanız, sizler için ÇOCUK HAFTASI YILLIĞI hazırladı. 1959 yılının başında size yapılan hediyelerin en değerlisi, hoşa gideni bu yıllığınız olacaktır. Çünkü bunun hazırlanması için uzun zaman incelemeler yapıldı, bilgiler toplandı, en yeni buluşlar seçildi, güzel şiirler, manzumeler alındı. Resimli hikâyeleri hiç sormayın. En çekicileri, duyulmamış olanları bir araya getirildi. Bu kadar değil. Manzum hikâyeler, masallar ve piyesler de var. Sizleri güldürecek, görülmemiş karikatürler kondu. Bunlar arasında çok güzel tertip edilmiş; renkli ilkbahar, yaz, sonbahar, kışı canlandıran mevsimler tablosu ve bu tabloyu süsleyen dört şiir de eklendi. Yine sizleri sıkmayacak öğütler, Türk büyükleri, insanlığa hizmet etmiş âlimler, ünlü müzisyenler hep yıllığınız içinde bulunuyor. ÇOCUK HAFTASI YILLIĞI'nın özellikleri arasında renkli resimlerle anlatılan romanları da katarsak, verilen emeğin yorgunluğunu, yapılan masrafın büyüklüğünü canlandırabilirsiniz. Daha burada sıralamağa lüzum görmediğim diğer konularla beraber yıllık kalın bir kitap haline getirildi.

Yıllık, isminden de anlaşılacağı gibi, o yılın en önemli olaylarını, işitilmemiş vakalarını veya yerini, izini kaybettiğiniz bilgileri verir. Ders kitaplarında bulamadığınız, anlayamadığınız konuları önünüze serer.

Biliyorum, dört aydır sınıflarınızda, evinizde kitaplarınızla başbaşa uğraşıyor, didiniyorsunuz. Bu yorgunluk sanki damla damla bir bardağı dolduruyor, nerede ise taşacak. Yahut koşuyor, arkanıza bakmadan koşuyorsunuz. Takatsiz kalmak üzeresiniz. Şimdi o durumdasınız. Biraz dinlenmeniz lâzım. İşte bunu ÇOCUK HAFTASI YILLIĞI yapacaktır.

Ders kitapları sizleri zaman zaman üzmekte ve yormaktadır. Âdeta üç insan biraraya gelmiş, hergün mütemadiyen söylüyor, okuyor, yazıyor. Bunlardan biri sizsiniz, öteki öğretmeniniz, üçüncüsü kitabınızın yazarı. Halbuki Yıllığın sahifelerini çevirdikçe, senin için uğraşmış, masallar, hikâyeler, yazmış, resimler hazırlamış, karikatürler çizmiş, fotoğraflar çekmiş, bilgiler toplamış insanlarla karşılaşıyorsun demektir. Âdeta yalnızlıktan bir kalabalığa, bir yeniliğe katılıyorsun. Okulunda gördüğün öğretmenlerinden ayrı olarak, yıllığın sahifeleri içinde imzalarile karşına çıkan bu insanlar da öğretmenin sayılmaz mı?

Çocuk Haftası Yıllığı'nı, hemen baştan sonuna kadar okumak zorunda değilsin. Vakit vakit karıştıracaksın Okudukça, masallarda dinlediğin konakların yaldızlı eşya ile süslü odalarını, sinemalarda gördüğün, koridörlarında tablolar asılı, salonlarında şamdanlar yanan şatoları gezer gibi olacaksın. Sahifeleri çevirdikçe, daha doğrusu odaların, salonların kapılarını açtıkça müzisyenleri tanıyacak, orkestralarını dinleyeceksin. Yandakine bakınca ev bilgisine ait ne varsa göreceksin. Başka kapıyı aralayınca bir doktorun laboratuvarile karşılaşacaksın Taraslarında gökyüzüne bakıp gezegenleri inceliyeceksin. Masallar anlatılan, şiirler okunan yerleri, zemin katlarında böcekleri, bahçelerinde bitkileri seyredeceksin. Askerliğe ait kıyafetlerle, mankenlerle dolu kısmı ilginizi çekecektir. İşte ben ÇOCUK HAFTASI YILLIĞI'nı böyle bir konağa, şatoya benzetiyorum.

Tabancalı, hafiyeli maceralar yazılı enti-püften şeyler biraz sonra bir tarafa atılır, kilo ile satılır. Ciddî mecmua ve dergiler saklanır. Görüyoruz ÇOCUK HAFTASI'nı ciltletip kitaplığına koyuyorsun. Yıllık bunların hiçbirine benzemez. Ömrün oldukça, uzun yıllar daima okur, karıştırırsın. Çocuk Haftası Yılığı'nı alabilmeniz için, zenginliği, kalınlığı, güzel renkli kapağı, masrafının çokluğu düşünülmeyerek, ucuz bir fiat konmuştur. Hediye olarak büyüklerinizden isteyeceğiniz veya haftalığınızdan arttırdığınız para ile alacağınız bu olmalıdır. Beğeneceğinize göre, Çocuk Haftası'na bir teşekkür mektubu yazmayı unutmamalısınız Bir yer bulunursa basılabilir.

Sevgili çocuğum, yalnız şunu söyliyeyim ki, kitaplığınızda inci gibi ışık saçacak olan Çocuk Haftası Yıllığı az, hem de çok az miktarda basılmıştır. Geç kalırsan belki de bulamazsın.

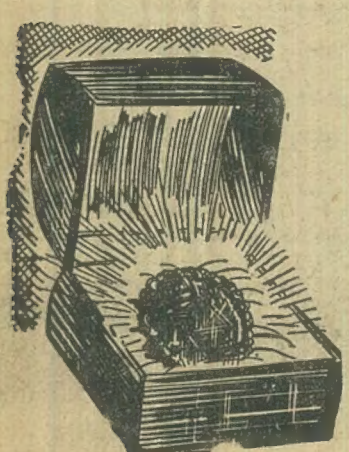

Pırlanta ne kadar değerliyse ve göz kamaştırırsa...

«ÇOCUK HAFTASI YILLIĞI» da sizler için öyledir...

HAFTALIK BİLGİNİZİ YOKLAYINIZ

HAZIRLAYAN: SADIK ÖVET

İç Anadolu Bölgesinin önemli şehirlerini aşağıdaki şehir isimlerindeki yerlerine koyunuz:

( ) Ankara, ( ) Eskişehir, ( ) Konya, ( ) Kayseri, ( ) Niğde, ( ) Sivas, ( ) Kırşehir.

İç Anadolu Bölgesinin en yüksek dağı ..... dağıdır.

Uludağ — Erciyas — Istranca

Şehirlere uygun cümleleri bulunuz:

Ankara	**yemişlerile tanınır.**
Eskişehirde	**partısması, halılarile meşhurdur.**
Konya'da	**lületaşı çıkar.**
Sivas'ta	**tiftik keçisi beslenir, bira fabrikası vardır.**
Kayseride	**çimento, vagon fabrikası vardır.**
Niğde'de	**uçak, şeker, kereste fabrikaları vardır.**

Bu şehirleri, nüfuslarını kalabalıklarına göre sıraya koyunuz:

İzmir — İstanbul — Bursa
Ankara — Adana

Koyunun vücut parçaları numaralanmıştır, isimlerini yerlerine doğru olarak koy:

( ) kürek, ( ) but, ( ) baş, ( ) sırt, ( ) fileto, ( ) göğüs, ( ) boyun.

Solon **Iskender** **Herodot**

Makedonya'nın en ünlü kıralı ..... dir.

Makedonya, Yunanistan'ın ..... yönündedir.

İskender'in mezartaşı (lahdi) nerededir? Doğru olana × koy:

Ankara Arkeoloji Müzesinde
Atina Müzesinde
İstanbul Arkeoloji Müzesinde

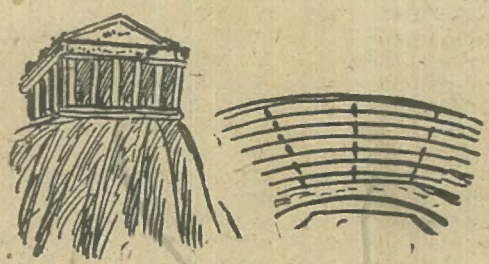

Bu resimlerin hangisi alttaki isimlere uygundur?

Tapınak — Tiyatro — Olimpiyat

Pelopones savaşları kimler arasında oldu? Doğru olana × koyunuz:

Atinalılarla — Makedonyalılar arasında
Makedonyalılarla — Ispartalılar arasında
Atinalılarla — Ispartalılar arasında

Lâle Devri padişahı ..... idi.

III. Mehmet — III. Ahmet — IV. Murat

Koprulu **Nevşehirli** **Merzifonlu**
Fazıl Ahmet Paşa **İbrahim Paşa** **Kara Mustafa Paşa**

Lâle Devrinin meşhur sadrazamı ..... Paşadır.

Ormanlar Cücesi OF

ESKİDEN bu dünya şimdikine benzemezdi. Garip, inanılmayacak şeylere pek sık rastlanırdı. İşte böyle bir zamanda fakir bir köylü ile karısının hiçbir işe yaramıyan tembel bir oğulları vardı Oğlan bütün gün ocağın başına uzanır, darı eşelerdi. Yirmi yaşına bastığı halde oturduğu yerden kalkmadı, darı eşelemekte devam etti. Önüne yemek konsa yer, konmasa da hiç ağzını açmazdı. Anasıyla babası oğlanın bu haline üzülürlerdi.

Birgün «Bari bir yere çırak verelim de adam olsun.» diye karar verirler Ertesi sabah baba oğlanın elinden tutup köyü terzisinin yanına götürür. Fakat üç gün sonra oğlan ters yüzü döner ve ocağın başına oturup darı eşelemeye başlar. Babası akşam dönüp de oğlanı iki gün sonra yeniden eve dönmüş, darının başına geçip uzanmıştır. O akşam bir güzel dayak yedikten sonra ,ertesi sabah nalbanta teslim edilirse de iki gün sonra oğlanı gene ocağın başında bulurlar. Sabrı tükenen adamcağız:

— Bari uzak bir diyara götürüp bırakayım, oradan eve dönmesi zor olur, der.

Ertesi sabah baba oğul yola çıkarlar. Uzun uzun gittikten sonra bir ormana gelirler, yorgun olan baba:

— Of, yorulmuşum, diyerek bir ağaç kütüğünün üzerine oturur. Birdenbire ağaçların arasından dört karış boyunda, buruşuk suratlı, yeşil külâhlı bir cüce peyda olur.

— Beni niçin çağırdın? diye sorar.

— Seni çağıran kim? diyerek baba cüceyi başından savmak isterse de beriki israr eder:

— Çağırdın işte, bana seslendin, der.

— Canım ben sana seslenmedim.

— Of demedin mi?

— Of dedimse ne olacak? Yoruldum, dedim, bundan sana ne? diye köylü sinirlenir.

— Ben Ormanlar Kralı Of-um. Nereye gidiyorsunuz?

— Gözüm neresini görürse oraya, şu miskin oğlanı bir işe sokacağım, belki adam olur.

— Oğlunu bana bıraksana! diye Of teklif eder Yalnız bir şartla: Tam bir yıl sonra tekrar gel, oğlunu tanıyabilirsen alıp gidersin, yok tanıyamazsan ancak ertesi sene tekrar almaya gelebilirsin, kabul mu?

Baba:

— Kabul, al oğlanı, der ve delikanlıyı cüceye teslim ederek köye döner. Oğlan da ormanlar kralı Of ile yerin altına girer. Yemyeşil bir kulübede Of'un karısını, mini mini çocuklarını, hizmetçilerini görür. Hepsi yemyeşildirler. Hattâ önlerindeki yemek bile yemyeşildir Oğlan da oturur ve yemyeşil yemekten yer, sonra da Of'la bahçeye çıkar. Of odun kırıp bir tarafa yığmasını emreder. Oğlan birkaç parçasını kırdıktan sonra bir kenara yatar ve miskin miskin uyuklar. Of gelip de oğlanı bu halde görünce odunları tutuşturur ve oğlanı da sımsıkı bağlıyarak ateşe atar. Rüzgâr külleri savurur, sadece bir tane kömür parçası yerde yuvarlanır. Of bu kömür parçasının üzerine bir iki damla hayat suyu serper ve tembel oğlan meydana çıkar. Ama tembelliği birazcık azalmıştır. Of odun kırması için tekrar emreder. Az sonra onu gene uyur bulunca odunları bir daha tutuşturur. Böylece üç kere tutuşturup, üç kere hayat suyu ile oğlanı tekrar dirilttikten sonra oğlan istediği kıvama gelmiştir. Çalışkan, yakışıklı, güçlü kuvvetli bir delikanlı olmuştur.

Bu ara tam bir yıl dolar. Baba aynı ağaç kütüğüne oturarak Of'a seslenir. Of ağaçların arasında adamın karşısına çıkar ve onu alıp yerin altındaki yemyeşil kulübesine götürür

— Bul bakalım oğlunu, diyerek yere bir avuç darı serper. Zavallı adam darı tanelerine bakar, bakar, oğlunu tanıyamaz.

— Seneye gene gelirim, der ve köyüne döner.

Ertesi sene Of, babayı kümese götürerek 40 tane horozun içinden seç bakalım, der. Baba gene bulamaz ve eli boş döner. Dördüncü yıl da dolunca baba boynu bükük ormana doğru giderken yolda bembeyaz sakallı, bembeyaz elbiseli, nur yüzlü bir ihtiyara rastlar. Bembeyaz sakallı adam köylüye:

— Nereye gidiyorsun? diye seslenir.

— Of'a gidiyorum, oğlum dört senedir onun yanında, diyerek oğlunu nasıl cüceye verdiğini anlatır.

— Hay Allah, ben Of'u bilirim, meseleyi daima uzatır. Sen oğlunu bu sene de tanıyamazsın.

Bunun üzerine baba:

— Peki bunun sonu ne olacak? Aman beyaz ihtiyar, ne olursun bana yardım et de oğlumu bul yım, tembel de olsa, kendi evlâdım diye [illegible] ağa başlar.

— Öyleyse beni iyi dinle, diye beyaz ihtiyar anlatmaya başlar. Bu sefer Of bir sürü

— Adamlarınıza tembih buyursanız da, sahilde yüzüğü aramalar..

güvercin uçuracak, bunlardan biri senin evlâdındır. Bütün güvercinler yere konup mısır tanelerini yiyecekler, sadece bir tanesi dala konup gagasıyla kanadını düzeltecek, işte bu senin oğlundur.

Baba sevinçle Of'a seslenir ve beraberce yerin altına inerler. Hakikaten Of büyük bir kafesin kapısını açar ve birçok güvercinler havalanır, yavaşça yere konar ve mısır tanelerini yemeğe başlarlar. Bir tanesi ağaca konmuş, gagasıyla kanadını düzeltmektedir.

Of:

— Seç bakalım oğlunu, deyince, baba daldaki gösterir ve:

— Bu benim oğlum, der.

Bunun üzerine Of:

— Pekâlâ, bu defa bildin, diyerek oğlanı insan şekline sokar.

Baba karşısında gözleri parlak aslan gibi bir delikanlı görünce sevincinden hemen boynunua atılır ve eve gitmek üzere yeryüzüne çıkarlar

Orman Cücesi Of'tan kurtulmuş olmanın sevinciyle yürürlerken baba, oğluna bu son dört sene zarfında çektikleri sıkıntıyı anlatır. Oğlu:

— Üzülme artık babacığım, ben çalışır, sizlere bakarım, artık rahat edersiniz, der.

Tam o sırada tilki avına çıkmış birkaç avcıya rastlarlar. Çocuk babasına:

— Ben şimdi tazı olup tilkiyi yakalıyacağım, avcılar bunun üzerine beni senden satın almak isteyecekler, beni onlara 300 liraya sat, fakat sakın tasmamı verme, ben sonra tekrar insan kılığına girip yanına dönerim, der ve birden güzel bir tazı şekline girerek tilkinin peşine düşer. Tilkiyi yakalayıp avcılara getirince bunlar köpeği satın almak için hemen köylünün etrafını alırlar ve pazarlığa girişirler:

— Bu tazı senin mi?

— Evet, benim!

— Güzel hayvan, satılık mı?

— İsterseniz satarım

— Kaç para istiyorsun?

— 300 lira, ama tasmasız.

— Bu pis tasmayı zaten ne yapalım, senin olsun, biz yenisini yaptırırız. Ama 300 çok, haydi gel 100 e anlaşalım.

— Olmaz, vermem!

— Peki, al 300 lirayı, ver hayvanı!

Baba paraları cebine yerleştirir ve yoluna devam eder. Nitekim biraz sonra oğlan ona yetişir, yine insan olmuştur.

Bu sefer atmaca ile bıldırcın avına çıkmış bir avcı kafilesine rastlarlar. Oğlan babasına:

— Bu defa atmaca olacağım, ayağımdaki zinciri çıkararak beni bunlara da 300 e satarsın, der ve atmaca olarak havalanır.

Pek çok bıldırcın yakaladığını gören zengin avcılar hemen köylünün etrafını alırlar:

— Atmaca senin mi?

— Evet, benim!

— Bize satar mısın?

— Satarım!

— Kaça?

— 300 lira ama ayağındaki zinciri vermem.

— Paslı zincir senin olsun, biz ona altından yaptırırız, diyerek köylünün eline paraları sayarlar.

Atmaca havalanır, uçar uçar ve neden sonra babasının yanına ins n olarak döner

— Bir hayli zenginleştik değil m ? Artık evimizi tamir ettirebiliriz, diyerek sevinçle yollarına devam ederler

(Devamı gelecek sayıda)

Tabiat Bilgisinde Kuvvetli misiniz?

1 — Balina balık mıdır, yoksa denizlerde yaşayan bir memeli hayvan mı?

2 — Havada gayet çabuk uçan kuş mudur, yoksa değil mi?

3 — Bir at, bir arslan ve bir tazı yanyana koşsalar, kısa mesafede hangisi başa geçer?

4 — Arı, yolunu bulmak için, ağaçlara mı, çiçeklere mi, yoksa güneşe mi bakar?

5 — Lübnan'da yetişen meşhur ağacın ismi nedir? Çam mı, gürgen mi, sedir mi, yoksa ceviz mi?

6 — Deniz yıldızının gözleri var mıdır? Varsa kaç tanedir? Ve neresindedir?

7 — Dünyanın en küçük hayvanı hangisidir?

8 — Aşağıdaki hayvanlardan hangileri geviş getirir? Kaplan, deve, mil, koyun, yabandomuzu, sincap?

9 — Çilek ağacının çiçekleri ne renktir?

10 — Örümceğin ayaklarının sayısı nedir? 6 mı, 8 mi, 12 mi, yoksa daha mı fazla?

CEVAPLAR.

1 — Denizlerde yaşayan bir memeli hayvandır, balık değildir.

2 — Kuş değildir, memeli bir hayvandır.

3 — Arslan başa geçer, ama çok çabuk yorulup geri kalır.

4 — Güneşe bakarak yolunu bulur.

5 — Sedir ağacıdır.

6 — 5 gözü vardır ve beş kolunun ucundadır.

7 — Tek hücreli yaratıklar, yâni mikroplardır.

8 — Deve ve koyun.

9 — Çilek ağacı diye bir ağaç yoktur. Çilek, toprak üzerinde sürünerek uzayan ağaççığın meyvasıdır.

10 — 8 tanedir. (4 çift).

Doğru cevaplarınızın sayısı 10 - 7 arasında ise:

Tabiatı hem seviyor, hem de etrafınızdakilerle yakından ilgileniyorsunuz.

Doğru cevaplarınızın sayısı 6 - 3 arasında ise:

Bilmediklerinizi büyüklerinize sormak, daha iyisi bir ansiklopediye veya kitaba başvurmak zorundasınız.

Doğru cevaplarınızın sayısı 2 den az ise:

Tabiat hakkında hiçbir şey bilmiyorsunuz demektir.

ÇOCUK HAFTASI

EN BÜYÜK ÇOCUK MECMUASI

yıllığı

Bir iki haftaya kadar ÇIKIYOR!

1959 Çocuk HAFTASI YILLIĞI'nı Mutlaka Okumalısınız

TAM BİR BİLGİ HAZİNESİ OLAN BU YILLIKTAKİ MEVZULARDAN BAZILARI :

- 1959 yılı takvimi (Altı renkli)
- Dünya devletleri (Bayrakları, hususiyetleri)
- Kahraman Kaptan (44 sahife renkli tam resimli bir roman)
- Hikâyeler
- Türk Büyükleri
- Sarıp (Kemalettin Tuğcu'nun tam bir romanı)
- Renkli tablolar, şiirler
- 1959 da neler olacak?
- Bir öğrencinin hâtıra defteri
- Sosyal Hayat Bilgileri
- Askerlik (Türk ordusu hakkında umumi bilgiler)
- Yaman İzci ve Kabasakal Amca define peşinde (Resimli büyük hikâye)
- Faydalı bilgiler
- Hınır Yeniçeri (Resimli hikâye)

vs. vs.

Baştanbaşa resimli, yüzlerce mevzu.
200 sahife, 5 renkli kapak içinde
Fiatı 5 liradır.

ÇOCUK HAFTASI YILLIĞI

Mahdut miktarda basıldığı ve yeniden de basılamıyacağı için, şimdiden bayilerinize sipariş ediniz

ÇIKARAN: TÜRKİYE YAYINEVİ

MUSİKİ BİLGİLERİ

Piano, keman, viyolonsel, flût ve sair çalanlara ne denir?.

Batı müziği âletlerinden birini çalanlar için çalıcının o çalgı ile ilgisini belli eden tabirler vardır. Onları şu şekilde sıralayabiliriz:

Piyano çalanlara piyanist, keman çalanlara viyolonist, viyolonsel çalanlara viyolonselist veya çelist, flût çalanlara flûtilts, klârinet çalanlara klârnetist, obva çalanlara obaist, harp çalanlara harpist, timbol çalanlara (bir nevi akortlu orkestra davulu) timbalist, kontrbas çalanlara kontrbasist, gitar çalanlara gitarist tabirleri kullanılır.

Mozart

Büyük Alman bestecilerinden olanden olan Mozart, dâhi musikicilerden biridir. Küçük yaşta musiki istidadı göstermiş, dört yaşından itibaren eserler karalamaya başlamış, on iki yaşına geldiği zaman birçok büyük eserlerin de sahibi olmuştur. Dokuz, on yaşlarında iken Avrupa'da yaptığı konserlerde bütün Avrupa'yı kendisine hayran bırakmıştı. Hattâ okadarki, onun piyano çalmasındaki maharetini, parmağındaki yüzüğün sihirli olmasında zanneden halk, yüzüğü çıkardıktan sonra çalmasını istemişlerdi. Yüzüğü çıkardıktan sonra da aynı güzellikte çaldığını görünce yaşı küçük bu harika musikici çocuğu çılgınca alkışlamışlardır. Mozart şimdiye kadar gelen çocuk musikicilerin en büyüklerinden biridir 1756 - 1791 yılları arasında yaşamıştır.

Nuri Sami KORAL

ÇOCUK HAFTASI

İÇ MECMUA

BAŞMAKİNİST JONES KILIĞINDA OLAN YILDIRIM KAPTAN OZKAR'I KENDİSİNİN BİR MERİHLİ DOSTU OLDUĞUNA İNANDIRMAYA ÇALIŞIYORDU...

34

BAŞMAKİNİST JONES. O DEMİN SÖYLEDİĞİN ŞARKIYI TEKRARLAR MISIN?

BAŞÜSTÜNE.

YAŞASIN! KAFESE KOYUYORUZ.

Oz-kar'la Başbaşa

BEN BU ŞARKIYI BOŞUNA EZBERLEMEMİŞİM... İŞE YARADI...

VARSIN IŞIKLAR SÖNSÜN VARSIN RADYO ÇALMASIN ŞU DÜNYA ÜZERİNDE BİR TEK İNSAN KALMASIN BİR İMKÂN OLSADA MERİHEGİTSEM

HAH HAH.. MRRR. ÇOK GÜZEL.

ŞAK ŞAK ŞAK

DEMEK DÜNYALILARDAN NEFRET EDİYORSUN JONES. BİZİMLE ÇALIŞIRSIN!

YAPACAĞINIZ TEKLİFE BAĞLI.

AFERİN! GÖZÜ KAPALI KABUL ETMİYORSUN.

TABİİ...

AZ EVVEL UÇAĞIN KUYRUĞUNU DELEREK İÇERİ GİRDİM. YILDIRIMDAN KAÇTIM.
PEKİ YILDIRIM NE OLDU?
MERİHLİ UÇAKLAR ONU TUZLA BUZ ETTİLER. ŞİMDİ BENİ DİNLE...
KULAĞIM SENDE...
BU UÇAK YALNIZ BİZE KALSIN!
PEKİ. BEN YOLCULARI YOKEDERİM.
O ZAMAN BİR OYUNA GELİP ELE GEÇMEKTEN DE KURTULURUM.
TABİİ. YALNIZ KALINCA GÖRÜNÜRSÜN.
O ZAMAN DA...
HAKLISIN! İKİMİZ RAHAT RAHAT UÇAĞI MERİHE GÖTÜRÜRÜZ!
BEN YOLCULARI KANDIRMAK İÇİN DOLAPLAR ÇEVİRECEĞİM!
MRRR. UÇAK İKİMİZE KALSIN DA NE YAPARSAN YAP!

İSTERSEN ONLARA YILDIRIM KAPTAN DİRİLDİ DE SİZİ ÇAĞIRIYOR DE, HAH HAH...

AZ SONRA BÜTÜN YOLCULAR [illegible]...

YILDIRIM KAPTAN UÇAĞIN TERKEDİLMESİNİ SÖYLÜYOR.

GEL BİZ DE ONA YARDIM EDELİM!

BİR SAAT İÇİNDE BÜTÜN YOLCULAR TAHLİSİYELERLE UÇAKTAN AYRILMIŞLARDI...

UÇAKTA YALNIZ KALMIŞLARDI...

NEYE ONLARI ÖLDÜRMEDİN! APTAL MISIN NESİN?

HIH! GÜLEYİM BARI!

ONLARIN HESİNİ ÖLDÜREBİLİRDİN!

ŞİMDİ SAĞ SALİM DÜNYAYA DÖNÜP HABER VERECEKLER.

YANILIYORSUN OZ-KAR! BU BÜYÜK TEHLİKE OLURDU...

ONLAR GAYET GÜZEL ÜÇ HEDEF!
HEDEF Mİ? ŞİLAHIMIZ YOK Kİ AVLIYALIM.
CİVARIMIZDA SAVAŞAN MERİHLİ UÇAK İLE DÜNYALI UÇAĞI UNUTUYORSUN.
KİM UNUTUYOR? HA..ANLADIM. SONRA DA ONU AVLARLAR.
YILDIRIM KAPTAN DÜNYALI UÇAĞIN KAZANMASI İÇİN DUA EDİYORDU...
RICK YAGER
FAKAT BU ARADA KORKUYORDU DA..
KİM KAZANIYOR SAVAŞI JONES?
O KAFASIZ DÜNYALILARI HÂLÂ YENEMEDİ Mİ BİZİMKİLER?
AMA NASIL OLSA YENECEKLER. SONRA ÖTEKİLERİ TEMİZLERLER
BEN DE ÖYLE DÜŞÜNÜYORUM.

MADEM Kİ UÇAKTA YALNIZ KALDIK. ŞU NÖTRO SİYANTİDOTU YUTAYIM.
NEDİR O?
GÖRÜNTÜ HAPI!..
AA.. NİHAYET SENİ GÖRE-BİLDİM.
GÖRÜNMİYENLİK BENİ RAHATSIZ EDİYORDU. AMA ŞİMDİ DE BAŞ-KA ŞEY HİSSETTİM.
O DA NE?
BURNUM BİR DÜŞMAN KOKUSU ALMIYA BAŞLADI...
UÇAKTA BİZDEN BAŞKA KİMSE YOK!
BELKİ GİZLİCE SAKLANANLAR VARDIR. UÇAĞI ARIYACAĞIM!
OOFF! BU KEDİ ADAMLARIN KOKU ALMA-LARI YOK MU..
GÖKYÜZÜNDE DÜNYALI UÇAKLA MERİHLİ UÇAK ARASINDAKİ SAVAŞ DEVAM EDİYORDU...

BİRDENBİRE KORKUNÇ BİR PATLAMAYLA UÇAKLARDAN BİRİ BERHAVA OLDU..
AMAN ALLAHIM! ACABA HANGİSİ YOKOLDU? İNŞALLAH MERİHLİLERİNKİDİR.
JONES KILIĞINDAKİ YILDIRIM KAPTAN MERAKTADI...
SAVAŞ BİTTİ... UÇAKLARDAN BİRİ TOZ OLDU. FAKAT HANGİSİ?
ETRAFI ARAMAYA ÇIKTIM, AMA ŞU SAVAŞI MERAK EDİP DÖNDÜM.
NETİCEYİ MERAK EDİYORUM.
BİZİMKİLER KAZANDI. BİZİMKİLER!
HAYIR BU OLAMAZ

BAK! ŞİMDİ MUZAFFER MERİH UÇAĞINI GÖRECEĞİZ!
DÜNYALI UÇAĞI GÖRÜNCE AKLIN BAŞINDAN GİDECEK.
MİYAVVV! HAH HA.. NASILMIŞ?
O NE?!
DEMEK... ZAVALLI BİZİMKİLER.
BRAVO ARKADAŞLAR!
ŞİMDİ SİZE BİR ÖDEV DAHA... ARKADA ÜÇ TAHLİSİYE VAR. ONLARI DA TEMİZLEYİN!
MERİHLİ UÇAK CEVAP VERMİYOR.
UÇAKLARI YANIYOR. BİZE ATLAMAK İÇİN YANAŞIYORLAR.
BİRAZ SONRA..
ONLARI YOK ETTİK, AMA BİZİM UÇAĞIMIZ DA YANDI...
BURADA BURNUMA BİR DÜŞMAN KOKUSU GELİYOR!

YILDIRIM KAPTAN BUNLARIN ELİNDEN NASIL KURTULACAK?

GELECEK SAYIDA:

"KEDİ ADAMLARA KARŞI"

«ÇOCUK HAFTASI» adına İstanbul okullarını geziyoruz. Bu hafta, Üsküdar'da, Sultantepe İlkokuluna gidelim: Dünyanın en güzel şehri olan İstanbul'un en güzel yeri Boğaziçi'nde, çok güzel manzaralı bir tepede... Sultantepe İlkokulu öğrencileri bu bakımdan çok talihli... Çam ağaçları arasından geçip 1953 yılında yapılmış okulun kapısına geldik. Burada kârgir denilen beton ve taştan yapılan okulun yeni ve eski kuruluş tarihleri yazılı. Eski okul 1904 de açılmış.

İçeri girdik. Öğrencilerin hepsi derste. Yukarı kata çıkalım. Her taraf tertemiz. Duvar ve tavanların renkleri küçük öğrencilerin neşeli, kıvançlı ruhlarına uygun olarak içe ferahlık veren çeşitli renklere boyanmış. Başöğretmen odasında bekliyoruz. Haber verdiler. Öğretmen arkadaşlardan biri hastalandığı zaman sınıfa girip ders veriyormuş. Geldi, tanıştık. İsteğimi söyledim. Şimdi karşılıklı konuşuyoruz. Okulu üzerine bilgi veriyor:

— Okulumuz normal öğretim yapıyor. Yâni, öğrenciler sabahtan akşama kadar, tek öğretim yapar. Öğrenci sayısı 370 dir. Bunun 192 si kız, 168 i erkek öğrencidir. Sınıflarda en az 37, en çok 58 öğrenci vardır. Geçen yıla göre artış 34 öğrencidir. Okulda 8 öğretmen, 1 başöğretmen var. 6 dershane, 1 kitaplık, 1 yemekhane, 1 öğretmen odası, 1 de başöğretmen odası vardır. Jimnastik salonu, kalorifer yoktur.

— Öğrenci anne-babalarına söyleyeceğiniz sözler ve öğütler nedir?

— Öğrencilerin anne ve babaları, herşeyden önce çocuklarına iyi birer örnek olmalıdırlar. Biz okulda çocuklara çalışkanlığı, terbiyeyi, bilgiyi, iyi ahlâkı gösterip öğretiriz. Ancak bizim etkimizi evde anne ve babalar devam ettirmelidir. Yalan söyleyen, kavga eden bir anne-baba, ne kadar uğraşsalar çocukları da aynı şeyleri yapar. Çünkü, çocuk ne görürse onu yapar. Şımarık, arsız, tembel çocukların anne ve babaları da aynen böyledir. İyi, doğru, temiz, güzel, değerli çocuk yetiştirmek için önce anne ve babalar böyle olmalı!

Sonra çocuklara verdiğimiz ev vazifelerini birlikte yapmalı. İlgilenip çocuğuna o gün okulda ne yaptığını sormalı. Her ayın son çarşamba günü okulumuzda yapılan toplantıya gelmeli. Hattâ, ayda bir gün değil, herhangi bir müşkülünü sormak için; çocuğu üzerinde konuşmak için sık-sık gelip çocuğunun öğretmeni ile konuşmalı. Eğitim ve öğretim ayrı-ayrı şeylerdir. Çocuk sadece bilgiye değil, her çeşit terbiyeye de ihtiyaç duyar. Güzel alışkanlıklar uyandırmalı. Ev, sokak ve okul üç ayrı yerdir. Bu üç yerin de temiz, iyi, çocuğa zararsız ve üstelik yararlı bir yer olması gerekir.

Başöğretmen Rahmi Ünüvar 1922 de Konya'nın Seydişehir kazasında doğmuş. Eskişehir Öğretmen Okulunu bitirip Hasanoğlan Köy Enstitüsüne girmiş. Orada üç yıl tahsilden sonra 1945 te öğretmen olmuş. İlk ve orta kademeli okullarda, çeşitli idarî işlerde, başöğretmen yardımcılığı ve başöğretmenlik yaptıktan sonra 1955 te Konya'dan İstanbul'a tâyin edilmiş. Çengelköy İlkokulundan sonra Sultantepe İlkokulu Başöğretmenliğine gelmiş. Evli ve üç çocuk babasıdır.

— Yönetmelikler dışında eğitsel kol çalışmalarımız: Kitaplık, yayın, haberleşme, sağlık, sosyal yardım, temizlik ve düzen kolu, bahsası, kararları ayrı ayrıdır. 1 başkan, 1 başkanyardımcısı, 1 kâtip olmak üzere her kol 16 kişidir. 15 günde bir toplanırlar. Her kolun «kılavuz» olarak iki öğretmeni vardır. Ayın birinci günü yapılacak işler için karar cecilik kolu vardır. Her kolun yavetilir. 15. gün, yaplan ve yapılacak işlerin kontrol, tartışma ve hazırlıkları yapılır. Yenik ararlar özel defterlere yazılır. Çalışma sonuçlarını kılavuz öğretmenler bir rapor halinde başöğretmene verirler.

«Örnekse, bahçeyi güzelleştirme kolu 50 süs ağacı ve 250 çiçek sovanı hazırladı. Her sınıfta 15-20 saksı çiçek var. Çeşitli tahıl denemeleri yapıldı. 3 üncü ve 4 üncü sınıflar sovan, arpa, buğday ektiler. Tavuk, horoz, tavşan büyütüyoruz. Daha çeşitli çalışmalarımız da var.»

Başöğretmen bütün varlığını okula ve öğrencilere vermiş, ülkücü mükemmel ve çok değerli bir eğitmen, öğretmen... Çocuklarımız böyle bilgili ellerde çok üstün nitelikte yetişiyor. Anneler ve babalar, çocuklarının nasıl yetiştiğini gelip yakından görmeli ve gereken, üstlerine düşen ödevleri burada konuşup öğrenmeli ki, daha iyi ve noksansız sonuçlar alınsın. Çocuklar! Bu yazıyı anne ve babanıza mutlaka okutunuz.

Sultantepe İlkokulu 1-A öğrencileri başöğretmen ve öğretmenleriyle sınıflarında

Sultantepe İlkokulunu Gezdik

■

Sevgili çocuklar! Bu yazıyı anne ve babalarınıza mutlaka gösterip okutunuz. Öğretmenleriniz bunları velileriniz için anlatıyor...

■

Yazan: OLCAYTO

Sultantepe İlkokulu Başöğretmeni Rahmi Ünüvar

MERAKLI VE ÖĞRETİCİ MACERA ROMANI

maymunlar ADASI

TEFRİKA : — 14 —

YAZAN : KEMALETTİN TUĞCU

Babamın sonradan anlattığına göre ben tamam iki yıl maymunların içinde yalnız kalmıştım. Bu zaman içinde analığım yavaş yavaş beni bıraktı. Eşi olan büyük erkek maymunla yine birlikte yaşamağa başlamıştı. İki yavru birden doğurduğu zaman, ben artık onun yanına sokulamadım. Fakat yavrularını kulübesinde bırakarak uzaklaştığı ve bana rastladığı zaman asla fena muamele etmez, yanıma sokulur çok yüksekterden kopardığı hindistan cevizlerinden bana da verirdi.

Ben üç çatallı bir ağacın tepesinde, bu çatalların arasında kendime bir yuva yapmak zorunda kaldım. Ağaç dallarını kırıp bunları büktüğüm sazlarla birbirine bağlıyordum. Maymunlar gibi kolayca ağaca çıkamadığım için yine bu sazlardan becerebildiğim kadar bir ip örmüş, onu bir dala bağlamıştım. Ona tutunarak iner, onunla yukarıya çıkardım.

Benim durumumda olan bir insan daha başka ne yapabilirdi. Bahusus ben bir çocuktum. İhtiyaçlar, korkular ve tabiat beni zorluyor, kendim için bir şeyler yapmak mecburiyetinde bırakıyordu.

İnsan ne olsa muhitine alışıyor. Birer vahşi hayvan olmalarına rağmen ıssız adadaki bu canlı ve biraz da insana benzeyen can yoldaşlarına benim de bir faydam dokunuyordu.

Yuva yapan, yuvasını tamir eden bir maymuna ben yardım ederdim. Dalları sazla birbirine başlamaktaki ustalığım onları memnun ediyordu. Benim fazla olarak bir bıçağım vardı Gemicilerin unuttuğu bu bıçak çok işime yarıyordu.

Belki babam tarafından bırakılmış olan bazı konserve kutularını bu bıçakla açarak içindekileri yemiştim. Fakat onun bana olan faydası bir maymunun hayatını kurtarmakla oldu.

Birgün maymunların bağırıştıklarını ve hele bir tanesinin hiç durmadan acı acı haykırdığını duyarak ben de o tarafa koştum Yüksek dallardan birisi kırılmış, ağır gövdeli bir maymun etrafına tutunmağa vakit bulamadan düşmüş ve iki çatal ağacın arasına sıkışmıştı.

Hayvan bir müddet çabaladıktan sonra hareketsiz kaldı. Bu yaşlı maymunun çektiği ıstırabı kendi soyundan olan görüyor, dehşet içnide bulunuyorlardı. Dal ancak bilek kalınlığındaydı Fakat sağlamdı. Hem maymun ağırlığı ile oraya yüklenmiş, sıkışıp kalmıştı.

Ben dalı daha aşağıdan bıçağımla çentmeğe başladım. Bir taşla bıçağın üzerine vuruyor, yongalar kopartıyordum. Dal, epeyce zayıflayınca kendi ipilerimden birisini yukarısından bağladım ve bütün kuvvetimle asıldım. Dal dibinden yarılıp gövdeden ayrıldı.

Ben bu suretle mutlaka ölecek olan bir maymunun hayatını kurtarmıştım. Öteki maymunlar bunu asla unutmadılar. İşte o zamandan sonra nolarla benim aramda asıl dostluk başladı.

Ben ondört, onbeş yaşımda olsaydım, daha fazla birşeyler yapabilirdim. Fakat bilgim ve görgüm yetişmiyordu. Ama kendisini bir kuru dala çarparak varlanan bir maymunun yarasını güzelce yıkayıp üstüne temiz bir yaprak koyarak daha üstünden bir saz parçasiyle sarmayı ve bu suretle akan kanı dindirmeyi biliyordum.

Maymunlar da vücutlarından akan kanın kendilerini öl-

Titrek bir sesle «İhan! İhan!» diye seslendi.

düreceğini bildikleri için bundan çok korkuyorlardı.

Onlar, hele küçükler beni kendileri gibi, fakat rengi değişik, tüysüz ve ağaçlara çıkamıyan bir maymun sanıyorlardı.

Onlar daima aile hayatı yaşıyorlardı. Çocuklar kendi kendilerini kurtarıncaya kadar ana ve babalarıyla birlikte oturuyor, daha sonra ayrı bir yuvaya çıkıyorlardı. Bütün kulübeler birbirine yakındı.

Adada hayvan olarak sincap gibi, gayet süratle hareket eden birtakım dört ayaklı hayvanlar, bir de büyük kuşlar vardı. Bu kuşlar maymunlar ve sincaplar rahat vermedikleri için yuvalarını en tepelere, dalların en sık yerlerine yapıyorlardı.

Yediğim hindistancevizi yabani üzüm, şekerkamışı, sert kabuklu ve elmaya benzer bir yemişle kuş yumurtasıydı.

Nihayet birgün, bir sabahın çok erken saatlerinde maymunlarda büyük bir telâş gördüm. Ben de onlara kapıldım. Yavrusunu kucaklayan ormanın ağaçları daha sık olan derinliklerine gidiyordu. Bu korku beni de sardı. Artık ağaçtan ağaca geçmekte ben de maharet kazanmıştım. Tehlikenin ne olduğunu bilmiyordum. Birkaç defa büyük bir yılana rastlamıştım. Maymunlar da ondan korkuyorlardı. Birgün bir yavru maymunu yerde yakalamış, sıkarak bağırta bağırta öldürmüştü. Yine bir gün bir ana maymunla bu yılan arasındaki korkunç boğuşmayı seyretmiştim. Yavrusunu kurtaran maymun yılanı birkaç yerinden ısırmış ve yılan da onu sakat bırakacak kadar hırpalamıştı.

Son adan bu yılanı maymunların en irisi olan ve hepsini yıldıran büyük erkek maymun iki eliyle boğazından yakalayıp kafasını kayalara vura vura öldürmüştü. Bu yılan belki de adada kalan o kalın korkunç yılanların sonuncusuydu. Çünkü ondan sonra bir daha bu kadar büyüğüne rastlamadık.

Saatlerce ormanın derinliklerinde kaldık. Sonra yavaş yavaş maymunlar kulüplerine dönmeğe başladılar. Ben de döndüm. Gece hâdiseyi unutarak uyumuşum. Ertesi sabah su için ağaçtan indim.

Kanalın yanına doğru giderken ağaçların arasında bir insan gördüm. Olduğum yerde durarak baktım. Ayaklarında çizme, başında mantarlı bir şapka ve elinde kalın bir sopa bulunan bir adam.

Durdu, titrek bir sesle:

— İlhan, İlhan, diye seslendi.

— Baba, baba! diye cevap verdim.

On doğru koştum. Beni görünce olduğu yerde, otların üzerine düşüp bayıldı.

DERİNCELİ AZİZ'İN HİKAYESİ

IRA Derinceli Aziz'e gelmişti. O korkunç kıyafetinden ayrılmış olan eski gemici sandalyesini biraz ortaya doğru çekti. Sesini yükseltti:

— O küçük balıkçı gemisiyle adaya gelmiştim, dedi. O zamana kadar fazla birşey olmadı. Gemide birkaç melez, birkaç işsiz vardı. Bunlar savaşın Pasifiğe intikal edeceğini seziyor, kendi adalarında bulunmak istiyorlardı

(Devamı gelecek sayıda)

HER HAFTA BİR İLİMİZ

SAMSUN

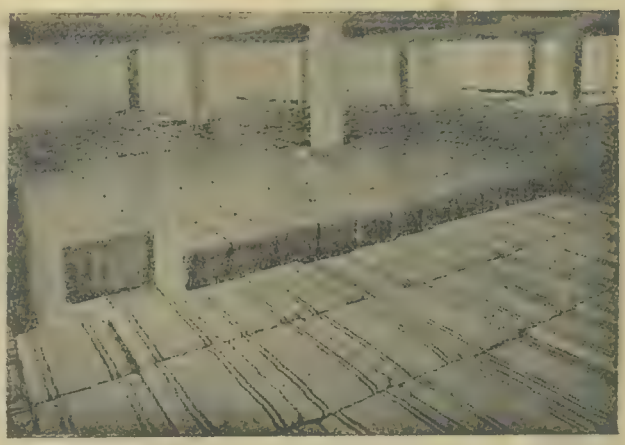

Samsun'da çok güzel tütün yetişir. Resimde tütün depolarından biri görülüyor.

Karadeniz kıyılarımızın en işlek ve en büyük limanı Samsun limanıdır. Samsun şehri bu limanda kurulmuştur. Eski bir şehirdir. Türklerin Anadolu'ya hâkim olmasından önceki adı Amisos'tu. Romalılar bu şehrhi baştan başa yıkıp yaktılar. Sonradan tekrar kurulan Samsun'un yeri iki kilometre kadar güney-doğuya alındı. Selçuk Türkleri zamanında büyüdü. Bir zaman Canik Beylerin idaresine geçti. Yıldırım Beyazıt bu şehri Osmanlı ülkesine kattı.

Cumhuriyet kurulalıdanberi Samsun hayli güzelleşmiş, nüfusu da artmıştır. 1820 yılında 11 bin kadar nüfusu olan Samsun'da 1955 sayımında 551.125 kişi sayılmıştır. Şehrin bu kadar ilerlemesine sebep Samsun'a giren yolunun yapılmış olması ve şehrin arkasındaki Kızılırmak ve Yeşilırmak bölgelerindeki ziraatin gittikçe ilerlemesidir.

Bu bölge çok güzel tütün yetiştirir. Buralarda zengin ağaçlıklar, otluklar ve yemişlikler vardır. Çeşitli tahıl ve sebze elde edilir. Hayvancılık [illegible] dan da fena değildir. Buralarda yalnız arıcılık yapılamaz. Çünkü oralarda zehirli bal veren çiçekler coktur.

[illegible]'nin en çok okuyan şehirlerinden biridir. Hükûmet meydanında yapılmış olan Atatürk heykeli, Cumhuriyetten sonra memleketimizde dikilmiş olan anıtların en güzellerindendir.

Atatürk memleketi kurtarmak için Anadolu'ya geçtiği zaman, 19 Mayıs 1919 da Samsun'dan karaya ayak basmıştı. Bu bakımdan Samsun'un millî Kurtuluş Savaşında şanlı bir yeri de vardır.

Samsun iline bağlı ilçeler şunlardır: Alaçam, Bafra, Çarşamba, Havza, Kavak, Lâdik, Terme ve Vezirköprü.

ŞEREF KÖŞESİ

Çetin KABOĞLU ☆ Adana, Gazi Paşa İlkokulu, 5/A, 271

Fedai ÜNAL ☆ Beyazıt, Kocaragıppaşa İlkokulu 5/B, 530

Engin İNCEEFE ☆ Elâzığ, Namık Kemal İlkokulu, 2, No. 207

Halûk GÜNCEOĞLU ☆ Ankara, İltekin İlkokulu, 2/C, 717

İlker ŞENOZAN ☆ Ankara, Alpaslan İlk okulu, S. 5, No. 591

Nizamettin AKPINAR ☆ Adana, Pilevne İlkok. 3/B, 190

Hücum TULGAR ☆ Ankara, Atatürk I. İlkokulu, 1/B, No. 24

Ilhan BALTACI ☆ Ankara, Fatih İlkokulu 4/B, No. 353

Zühal YILINALP ★ Malatya, Gazı İlkokulu, S. 1, No. 581

Nuriye ESİN ☆ Karacabey, Merkez İlk okulu, S. 1, No. 241

Muhteşem Karayüksel ☆ Cumhuriyet İlkokulu, 5/A, 557

Mehmet KARA ☆ Eskişehir, Adalet İlk okulu 1/B, No. 224

Çetin SÖNMEZLER ☆ Eskişehir, Cumhuriyet İlko. 2/A, 655

Lâle Semercioğlu ★ Malatya, Barbaros İlkokulu, 3/A, 682

Seyhan [illegible] Ankara, İstiklâl İlkokulu, 4/D, No. 983

Aydın Ergenekon ☆ Edremit, Cumhuriyet İlkokulu, 3, No. 148

Aziz DEBİZMAN ☆ Ankara, Alpaslan İlk okulu 5/A, No. 824

A.Turgut KÖKSEL ☆ Gaziantep, Kayacık İlkokulu, 2/B, 259

Nazmi Kahraman ★ Ankara, Aydınlık Evler İlkokulu, 3/C, 55

Rufsan ÜSTÜNEL ☆ Trabzon, Kurtuluş İlkokulu, S. 4, No. 39

Nesrın ASYA ☆ Fatih, Aksaray II. İlkokulu, S. 5/B, No. 1

Sadiye KAKŞA ☆ Fatih, Aksaray II. İlkokulu, 5/B, 484

Gül Bânu ORÇİNER ☆ Şişli, Mecidiye İlkokulu

Erdal EFE ☆ Kırklareli, Ahmet Mithat İlkokulu, 2/B, 385

Meraklı Bahisler

SPORDA HIZ

SPOR, fertlerin kendi dileklerine göre yaptıkları eğlence veya tedavi şeklinde birşey olmaktan çıkarak, bir cemiyet işi haline girdiğindenberi rakamlar, sayılar sporda da hâkim oldu.

Hız şampiyonları dediğimiz zaman ilk önce hatırımıza vücut ve âzalarının gücile hız temin eden sporcular gelir. Fakat bunu biraz geniş tutup tayyarecileri, otomobil rekortmenlerini de bu sıraya katarsak, müthiş rakamlar elde ederiz.

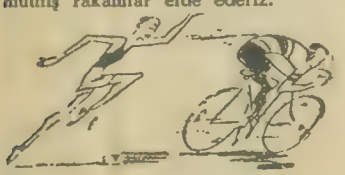

Bugün yolcu uçağı ile saatte 700 kilometreyi aşan bir hızla giden insanlar olduğu gibi, otomobillerle de saatte 400 kilometreden fazla rekorlar temin edenler vardır. Beri yandan adale ve vücut kuvvetlerile elde edilen hızlar da akıllara hayret verecek rakamlara varmaktadır. Spor insanların hızını arttırıyor.

En az hız temin edilen spor şubesi yüzücülüktür. Bunun da sebebi hepinizin bildiği gibi, suyun hızı kesmesidir. Bir yüzücü, karada koşan bir atletten, çok daha yavaş ilerlediği gibi, bir motorbot da bir otomobilden daha çok aşağı bir hızla ilerler.

En yüksek yüzücüler 50 metre uzunluğunda bir havuzda yüz metrelik bir mesafeyi aşabilmek için 57 saniye sarfederler. Şu halde bir yüzücü bir saniyede bir metreden fazla yol almaktadır.

8 kürekçinin yürüttüğü bir yarış kayığı, olimpiyadlarda 2000 metrelik bir mesafeyi yuvarlak hesapla 6 dakikada aldı. Bu, demek, kayık saniyede 6 metreden fazla bir yol alıyor demektir.

Karaya gelince, en iyi koşucular, yüz metreyi 10 saniye kadar bir çağ içinde aşabilmektedirler. Öyleyse bu atletler bir saniyede 10 metreden fazla yol alıyorlar demektir.

Kayakçılar ise, yokuş aşağı gittikleri zaman korkunç hızlar elde etmektedirler. Beynelmilel kayakçıların bir çoğu, yolu iyi bilir ve korkmazlarsa saatte 100 kilometreden fazla bir hız yapabilirler. Bu hesapça saniyede 16 metre geçerler. Bisikletçiler, pist üzerinde final turunu yapacakları zaman saatte vasatî olarak 60 kilometre yapar ve son 200 metreyi tam 12 saniyede aşarlar. Eğer bu hıza tahammülleri olsaydı, bir dakikada bir kilometre geçebileceklerdi demektir. Bisiklet, insan adalesinin en fazla hız temin edebildiği spor şubesidir. Bunu da aşınca adalenin pek büyük bir rol oynamadığı motosiklet ve otomobil sporu gelir.

Son olarak şunu diyebiliriz: Sporların en gücü muhakkak yüzücülüktür. En heyecanlısı ise bizce, koşan atletlerin hız koşularıdır. Fakat sporun diğer şubeleri de heyecanda birbirinden aşağı kalmazlar.

DOKTOR BUNUK diyorki

BURUN KANAMALARI

Dr. TURAN HATİBOĞLU

Okulda veya sokakta burnu kanayana rastgelmişsinizdir. Bazıları burun kanamalarını mühimsemezler. Fakat burun kanamaları bazı hastalıkların habercisi olduğu için üzerinde ehemmiyetle durmalı, hele sık sık burnu kanayan şahıs behemehal bir doktara muayene olmalıdır. Tek taraflı burun kanamaları daha çok burnun kendisinin hastalıklarına aittir. (Çarpma, nezle, difteri, şiddetli sümkürmek v.s.) İki taraflı kanamalarda ise umumî hastalıkları düşünmelidir. (Kan hastalıkları, tifo, kızıl, kızamık, tansiyon yüksekliği, kafatası kaidesi kırıklıkları v.s.)

Burun kanayınca ne yapmalı?

1. Burnun aşağısı ve ön kısmı iki parmak arasına alınarak 5-10 dakika sıkılır.
2. Soğuk su çekmek, pamukla soğuk su damlatmak, limon suyu ve kadın sütü tatbik edilir.
3. Oturduğu yerde ayaklarını sıcak banyoya koymak. Baş hafifçe geriye doğru yaslanmış halde tutulur.

Bunlara rağmen kanama devam ederse:

Burun sümkürtülerek temizlendikten sonra, adrenalin Cocaine veya pantolaione mahlüllerine batırılmış pamuk buruna konur. Buna rağmen geçmeyen kanamalarda, doktora müracaat etmelidir.

TARİH YAPRAKLARI

14 Ocak 1923: Atatürk'ün annesi Zübeyde Hanım'ın ölümü.
1944: Şair Mehmet Emin Yurdakul'un ölümü.

15 Ocak 1585: III. Murad'ın ölümü.
1622: Molyer'in doğumu.

16 Ocak 1846: İlk Ziraat Vekâletinin kurulması.
1883: Yüksek İktisat ve Ticaret Okulu'nun açılması.

17 Ocak 1875: Galata tünelinin açılması.
1936: Rudyard Kipling'in ölümü.

19 Ocak 1910: Çırağan Sarayı yangını.

20 Ocak 1029: Alparslan'ın doğumu.
1639: I. Mustafa'nın ölümü.
1918: Midilli kruvazörümüzün batması.

EĞLENCE BİLMECE

Buradaki küçük dairelerin içine 1-9 arasındaki rakamlardan birer tane yazın. Fakat iç dairenin üzerindeki, dış dairenin üzerindeki, sağdan sola, yukardan aşağıya toplandığı zaman hep 20 etsin.

(Cevabı karşı sayfada)

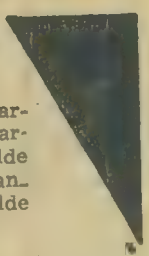

Birinci şekli 6 parçaya bölün ve parçaları o şekilde yerleştirin ki, yandaki üçgeni elde etmeğe çalışın

(Cevabı karşı sayfada)

TİYATRODA

Seyirci yok denecek kadar azdı. Gelenler de biraz sonra çıkıp gittiler. Sahnede artistlerden biri rol icabı diğerinin kulağına gizli birkaç söz söylemek için eğildi:

Öbürü:

— Aman birader! dedi. Söyliyeceğini açık söyle, nasıl olsa işitecek kimse yok!

PUL Köşesi

Koleksiyon Hevesinin Arttırılması

Gençler pul koleksiyonuna önce heves ederler, fakat çok kısa bir zamanda umdukları zevki alamazlar, vazgeçerler. Ellerine geçen pulları ya bir başkasına verir veya ziyan ederler.

Koleksiyon hevesini yaşatmak ve arttırmak için yapılacak işlerden biri de pul satan mağazalardan bazı pulları satın almaktır. Güzel, cazip, renkli ve manzaralı pulların varlığı insana bir zevk verir.

Bu arada 1914 yılında basılan birinci Londra serisini almalarını genç okuyucularımıza tavsiye ederiz. Pek te pahalı bir seri değildir. Hattâ bu serinin tamamını almak ta lüzumsuz. Nihayet dört beş liraya bu pulların bir çoğu alınabilir.

Bu seride Dikilitaş, Çemberlitaş, Fenerbahçe, Rumeli Hisarı, Kızkulesi, Sultanahmet Camii, Hürriyet Anıtı, Beyazıt Meydanı, Kâğıthane, Haliç gibi birer tablo kıymetinde güzel resimler var.

1938 İzmir Fuarı, Cumhuriyetin 15. Yıldönümü hâtıra serileri de çok güzeldir. 1943'ün Atatürk - İnönü serisi 20 puldur. Damgalı serinin fiatı 250 kuruş.

İşin ticarétini düşünmeyiniz. Koleksiyon zevki için çalışınız. Elinize geçen her pulu zarfı ile birlikte keserek, ıslatıp çıkartmadan saklayınız. Birgün sizde sevimli bir koleksiyona sahip olacaksınız.

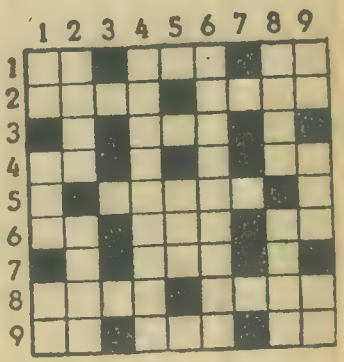

SOLDAN SAĞA:

1 — Bir nota, tersinden okunursa sel gittikten sonra kalan, bir işaret sözü. 2 — Bir emir, mahsul. 3 — Tersinden okunursa deri. 4 — Sanat, bir hayvan yiyeceği. 5 — Kalleşçe iş yapan. 6 — Beyaz, tersinden okunursa pazar, saf. 7 — Bir erkek adı. 8 — Yüzün üst kısmı, tersinden okunursa hücum. 9 — Bir nota, tersinden okunursa bir göz rengi, insan barınağı.

YUKARDAN AŞAĞI:

1 — Eski Mısırlıların bir tanrısı, en büyük dede, isim. 2 — Uçucu bir ilâç, bir ağırlık ölçüsü. 4 — Güzel kokulu bir yemiş. 5 — Şimdiki zaman. 6 — Kitap dolabı. 8 — Yazıhane, memleket. 9 — Hamur yapılır, bin kilo, avcının aradığı.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	K	A	R	A	Y	I	L	A	N
2	A	B	A	■	O	■	A	L	E
3	S	İ	T	E	■	A	M	A	C
4	I	■	A	Y	■	B	■	M	■
5	M	A	T	■	A	■	A	S	İ
6	■	S	■	D	R	A	■	A	■
7	K	A	B	A	■	K	O	V	A
8	İ	B	O	■	O	■	D	A	R
9	N	İ	Ş	A	N	T	A	Ş	I

Geçen haftaki bilmecenin halli

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI: 34 CİLT: 3
11 OCAK 1959

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden:
CELAL DEMİRAY

Hazırlayan:
OĞUZ ÖZDEŞ

Yayınlayan:
TÜRKİYE YAYINEVİ
Ankara Caddesi No. 36
İstanbul

Telefon: 22 37 14

Basıldığı yer:
TÜRKİYE BASIMEVİ

Kapak baskısı: APA Ofset
Klişe: Türkiye Klişe Atölyesi

Sayısı: 75 kuruş. Yıllık abonesi (52 sayı) 39, altı aylığı 19,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden ½ lira fazla ücret alınır.

İlânın santimi sekiz liradır.

EZOP'TAN HİKÂYELER

Çeviren: Özay Süsoy

İHTİYAR ASLAN

Artık çok ihtiyarlamış olan bir aslan ininde uzanmış son nefeslerini yaşıyordu. Evvelce onun fenalığını görmüş olan ormandaki bütün hayvanlar gelip zavallının etrafına toplanıp intikam almağa çalışıyorlardı. Kuvvetli boynuzları ile boğa aslanın iki yanını deldi, domuz dişleri ile orasını burasını ısırdı. Eşek bile bir tehlike olmadığını görünce geldi, ihtiyar aslana bir tekme yapıştırdı.

Artık son nefesini vermekte olan aslan, «Hey Allahım» diye inledi. «Böyle bir eşek tarafından tekmelenmektense binlerce defa ölmeyi tercih ederdim.»

HURMET EDERSEN, HÜRMET GÖRÜRSÜN.

HİZMETÇİ VE SÜT KOVASI

Sütçü kızın çalışmasından efendisi çok memnundu. Onun için kıza yepyeni bir kova dolusu süt verdi. Buna çok sevinen küçük sütçü kız başında süt kovası o gece büyük bir eğlence tertip eden kasabanın doktoruna sütü götürmek için yola koyuldu. Hem gidiyor, hem de, «Bu bir kova sütün parası ile komşunun cins tavuklarının yumurtalarından yirmi tane alabilirim. Bu yumurtaları efendimin ihtiyar tavuğunun altına koyarım. Eğer yumurtaların yarısından civciv çıksa, panayır zamanına kadar onları satar kendime birgüzel elbise alırım. Hattâ belki evvelsi gün gördüğüm o güzel ceketi alacak kadar param bile olur. Panayırda bütün gençlerin dikkatini üzerime çekerim. Etrafımda dolaşmağa başladıkları zaman önce hiç yüz vermem, başımı şöyle bir kaldırırım,» diye hülya kuruyordu. Fakat panayırda takınacağı tavrı anlatmak için başını gururla havaya kaldırınca başındaki süt kovası kaldırımın üzerine yuvarlandı ve süt etrafa saçıldı. Zavallı sütçü kızın yumurtalara, civcivlere, elbiseye, cekete, panayır yerine veda etmekten başka yapacak birşeyi kalmıyordu

SUYU GÖRMEDEN PAÇALARI SIVAMAYIN.

Beraber GÜLELİM

FARK

Sinemada filmi en geriden seyrediyorlardı.

Ertan ablasına sordu:

— Ön sıralarla arka sıralar arasında ne fark vardır?

Ablası cevap verdi:

— Önde oturanların boynu tutulur!

DÜŞER SONRA

— Şu adamı görüyor musunuz? Cebi deliğin biridir!

— Züğürt mü?

— Yok canım, paraları cebine koymaz ki, kesesine koyup cebinde saklar!

İKİYE

— Bana iki tane çikolata verir misin?

— Peki kardeşim! Bu bir taneyi al. Ortadan ikiye bölüver!

şekil bulmacalarının halli Karşı sayfadaki

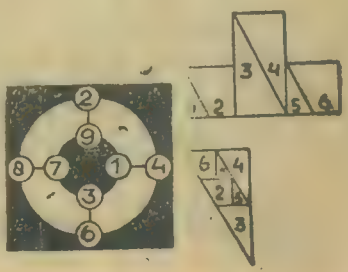

Yakında Gökyüzünü Trenle Dolaşacağız!

İlim adamları yorulmak bilmeden insanlık için çalışıyor, insanların daha rahat etmelerini sağlamağa uğraşıyorlar. Uçaklar, vapurlar, trenler hep bu müsbet çabalamanın sonunda hizmete girmediler mi?

Harpten önce Almanya'da plânları hazırlanan ve atomla işleyen trenlerin çok yakın bir tarihte gerçekleşeceği Amerikalılar tarafından açıklanmış bulunuyor İnsanları öldürmekten hoşlanmayan Alman ilim adamları, korkunç ateş altından Amerika'ya kaçmağa muvaffak olduktan sonra, memleketlerindeki çalışmalarına burada devam etmişler ve atomla işleyen denizaltıyı yapmağa muvaffak olmuşlardır.

Yakında atomla işleyen yolcu gemileri de şilepler de, en uzak mesafeleri göz açıp kapıyacak kadar kısa bir hale getirecek ve böylece kıt'alar arası geziler çok kolaylaşacaktır. Yani Doğu ile Batı, Güney ile Kuzey bir şehrin iki kapısı haline gelecek.

Bundan başka yine ayni âlimler, üç vagonu olan ve atomla işliyen «gök trenlerini» 1964-65 yılları arasında kıt'alar arası sefere sokacaklarını söylemektedirler. Bu trenler, bütün uçaklardan daha süratli ve daha konforlu olup, içlerinde sinemaları, kukla sahneleri, banyo daireleri, telefonları ve diğer medenî ihtiyaçarı karşılayacak her türlü konforu vardır.

Şimdiye kadar uçaklardan veya vapurlardan, herhangi bir yerle telefon vasıtasile konuşabilmek mümkün olmadığı halde; atomlu gök trenlerinin özel araçları sayesinde bu dert te ortadan kalkmış olacaktır.

Kanadı olmayan ve hiçbir şekilde uçaklara benzemeyen yeni hava trenleri, şekil itibariyle diğer trenlerin görünüşünden pek farklı olmıyacaktır. Yalnız bunlarla seyahat oldukça tehlikeli görülmektedir. Çünkü büyük sürat çok zaman felâket doğurmakta, normal uçakların çoğu da bu zaman kazanma yüzünden düşüp gitmektedir.

Atomlu gök trenleri kısa mesafelerde değil, uzun mesafelerde kullanılacak ve hareket mahallerinde bildiğimiz mancınığa benzer bir âletle göğe fırlatılacaktır.

Yine Amerikan dergilerinden aldığımz malûmatta öğreniyoruz ki, bu modrn trenler ayni zamanda yeryüzünde de işleyebilecekler ve en uzak mesafeleri bir solukta katetmeğe muvaffak olacaklardır.

Parker Quink

Parker Quink kaleminizin ömrünü uzatır ve daha iyi yazmasını sağlar. Zira Parker Quink, kaleminizi yazarken temizleyen ve koruyan SOLV - X maddesini hâvi yegâne mürekkeptir.

Dolma kalemleri tıkamaz ve devamlı yazıyı temin eder. Sabit yazı için mavi-siyah, lekeden kaçınıyorsanız yıkanır mavi Quink mürekkebi kullanınız.

her nevi kalem için en iyi mürekkeptir

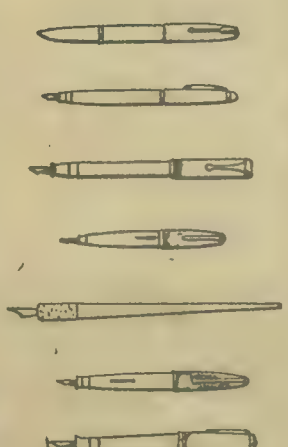

SOLV-X ihtiva eden yegâne mürekkep

ACAR HIRSIZ PEŞİNDE

SAYIDA
KARDEŞ
EMALETTIN TUĞCU'NUN HIKAYESI)
ÇOCUK
HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI
A.TURAN

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

BU SAYIDA

BEKLENEN BABA

(KEMALETTİN TUĞCU'NUN HİKAYESİ)

Sayı: 35

75 Krş.

NİHAT

NASREDDİN HOCANIN TORUNU HIZIR DENİZALTI ÜLKESİNDE

Yazan: H.F VEREL Çizen: YILMAZ KARACA